

Τοποθέτηση του Γενικού Γραμματέα Μανώλη Αγγελάκα στην ημερίδα – ανοικτή συζήτηση της εφημερίδας ΕΞΠΡΕΣ, με θέμα « Ανακαλύπτοντας την αναπτυξιακή διάσταση των νέων και ειδικών μορφών τουρισμού»

Η χώρα μας, τα τελευταία 40, τουλάχιστον, χρόνια, αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους, παγκοσμίως, τουριστικούς προορισμούς.

Σήμερα, σύμφωνα με τα στοιχεία, η Ελλάδα, όσον αφορά στις αφίξεις, βρίσκεται στην 17η θέση παγκοσμίως, ενώ στις εισπράξεις καταλαμβάνει τη 19η θέση, με το τουριστικό προϊόν να ξεπερνά, φέτος, τα 11,5 δις ευρώ άμεσων εσόδων, σε ένα έτος ρεκόρ 17,5 εκατ. διεθνών αφίξεων.

Το μέλλον του ελληνικού τουρισμού αναμένεται να είναι λαμπρό, αφού στην επόμενη δεκαετία ο τουρισμός αναμένεται να συμβάλλει κατά 37% στην ανάπτυξη, αποτελώντας το βασικό μοχλό της οικονομίας. Σύμφωνα με τους ειδικούς των τουριστικών φορέων, από 18 δις. ευρώ (εκτίμηση για το 2017) τα έσοδα μπορούν να ανέλθουν στα 49 δις. ευρώ το 2021, ενώ το 42% των μελλοντικών νέων θέσεων εργασίας (περίπου 520.000 θέσεις) θα προέρχεται από τον τουρισμό.

Ωστόσο, αυτή τη στιγμή η Ελλάδα χάνει μερίδιο από βασικές αγορές. Ειδικά στην τετραετία 2007-2010 χάθηκαν περίπου 500.000 Γερμανοί τουρίστες, 150.000 Βρετανοί και περίπου 100.000 Γάλλοι επισκέπτες.

Παράλληλα, το μεγάλο πρόβλημα του ελληνικού τουρισμού είναι η έντονη εποχικότητα σε αντίθεση με άλλους ανταγωνιστικούς προορισμούς, με αποτέλεσμα το 54% των τουριστών να επισκέπτεται τη χώρα μας στο τρίτο τρίμηνο και το 26% στο δεύτερο τρίμηνο.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, το τουριστικό προϊόν της χώρας πρέπει να εκσυγχρονιστεί και να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα, ώστε να «ξαναχτίσει» το brand name «Ελλάδα».

Μεγάλη συμβολή προς αυτή την κατεύθυνση είναι και η ανάπτυξη των νέων ειδικών μορφών τουρισμού -που είναι και ο καλύτερος τρόπος διεύρυνσης της

τουριστικής σεζόν- αφού μόνον ο αριθμός των ευρωπαϊών πολιτών που επιλέγει αυτό το είδος διακοπών ξεπερνά τα 35 εκατομμύρια, με τάση αύξησης 20% κατά χρόνο.

Ο τουρισμός αναπτύσσεται, πλέον, σε μια ποικιλία ειδικών μορφών, οι οποίες στοχεύουν να ικανοποιήσουν τις πολλαπλές και διαφοροποιημένες ανάγκες του ιδιαίτερα απαιτητικού και ενημερωμένου σύγχρονου τουρίστα-επισκέπτη, που αναζητεί στα ταξίδια του μεγαλύτερη επαφή με τη φύση, τον πολιτισμό και την τοπική κοινωνία, δηλαδή, την «εμπειρία» του τόπου.

Αυτές οι σύγχρονες μορφές τουρισμού χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη ενός πρωταρχικού κινήτρου, που προσδιορίζει μια ομάδα προϊόντων αλλά και συνδυασμό αυτών. Τουρισμός στη φύση και την ύπαιθρο, πολιτιστικός και εκπαιδευτικός, αγροτουρισμός, οικοτουρισμός, επαγγελματικός, θαλάσσιος, θρησκευτικός, συνεδριακός και παραθεριστικός είναι οι βασικές μορφές εναλλακτικού τουρισμού, που αναπτύσσονται ταχύτατα.

Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι η επιστήμη της ψυχολογίας χρησιμοποίησε έναν ελληνικό μύθο για να περιγράψει την τάση του σύγχρονου ταξιδιώτη προς τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, χρησιμοποιώντας τον όρο «τουριστικό σύμπλεγμα του Ανταίου». Ο μύθος αναφέρει ότι ο γίγαντας Ανταίος, γιός του Ποσειδώνα και της Γαίας, νικούσε στην πάλη όλους τους αντιπάλους του, αντλώντας δύναμη από την επαφή του με τη γη. Ηττήθηκε και σκοτώθηκε από τον Ηρακλή, όταν, κατά τη διάρκεια της πάλης τους, ο Ηρακλής τον κράτησε ψηλά, έτσι ώστε να μην ακουμπά στη γη, με αποτέλεσμα να χάσει τη δύναμή του.

Η Δυτική Ελλάδα είναι ένα από τα καλύτερα εδάφη για να καρποφορήσουν οι νέες ειδικές μορφές εναλλακτικού τουρισμού και μάλιστα σε 12μηνιαία βάση. Με 4 βασικές πύλες εισόδου από το εξωτερικό (λιμάνια Πάτρας και Κατακόλου και αεροδρόμια Αράξου και Ακτίου), οι επισκέπτες, εκτός από τους κλασικούς αρχαιολογικούς χώρους (Αρχαία Ολυμπία, Θέρμου, Στράτου, Πλευρώνας, Οινειαδών, Ψωφίδος, Ελίκης), μπορούν να διαχυθούν σε ένα πλήθος

προορισμών και δραστηριοτήτων, που είναι άγνωστοι, μέχρι τώρα, στο διεθνές τουριστικό κοινό.

Στο ιδιαίτερα πλούσιο φυσικό περιβάλλον της, η περιήγηση του εναλλακτικού ταξιδιώτη μπορεί να ξεκινήσει από τη βουνοκορφή του Χελμού και το χιονοδρομικό κέντρο των Καλαβρύτων, να διασχίσει τα ελατοδάση του Ερύμανθου, του δρυοδάσους της Φολόης, να μπει στα μοναδικά φαράγγια του Βουραϊκού και της Νέδας, για να καταλήξει στα ιδιαίτερα σημαντικά οικοσυστήματα των λιμνοθαλασσών Κοτυχίου, Μεσολογγίου, Αιτωλικού και Αμβρακικού, που έχουν ενταχθεί και προστατεύονται από την συνθήκη RAMSAR και 24 ακόμα περιοχών που φέρουν το χαρακτηρισμό Natura-2000. Ο επισκέπτης μπορεί ακόμα να γνωρίσει σημαντικότερους προορισμούς, από θρησκευτικής και ιστορικής άποψης, στους οποίους αναφέρθηκε πριν ο Σεβασμιότατος.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι το συγκριτικό πλεονέκτημα της Δυτικής Ελλάδας, ως τουριστικού προορισμού, είναι η συνεχής εναλλαγή των εικόνων, των οσμών και των γεύσεων σε διάστημα μόλις μιας ώρας. Τόσο χρειάζεσαι από το να αναρριχάσαι στις απόκρημνες χιονισμένες βουνοκορφές, μέχρι να πλέεις στα ήρεμα νερά του Ιονίου ή να καταδύεσαι στα κρυστάλλινα νερά του.

Πρόσφατα, (Ιούλιος 2013) ψηφίστηκε από τη Βουλή το νομοσχέδιο για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας, επιλύοντας ζητήματα όπως:

- Οι ξενώνες νεότητας (youth hostels)
- Ενσωματώνονται λειτουργικά στα τουριστικά καταλύματα οι ειδικές μορφές τουρισμού (π.χ. ξενοδοχεία – κέντρα νεφροπαθών).
- Πιστοποιούνται εργαστήρια ελέγχου και εκμετάλλευσης ιαματικών πηγών.
- Ρυθμίζονται θέματα περιοχών ολοκληρωμένης τουριστικής ανάπτυξης (Π.Ο.Τ.Α.).
- Ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας χιονοδρομικών κέντρων (π.χ. Χελμού, Μαινάλου κ.α.).

Και αυτό το συγκριτικό πλεονέκτημα πρέπει να το εκμεταλλευτούμε άμεσα, με τη συνδρομή της Πολιτείας στον τομέα των υποδομών, αλλά και το ενδιαφέρον και τη στροφή των επιχειρηματιών του τουρισμού προς τις νέες ειδικές μορφές του.

Η Δυτική Ελλάδα έχει ανάγκη τον ποιοτικό τουρισμό, που θα βασίζεται στις αρχές της αειφορίας, δημιουργώντας ένα παράλληλο αλλά και εξειδικευμένο τουριστικό προϊόν, το οποίο θα αναδεικνύει το ιδιαίτερο και αυθεντικό της πρόσωπο.

Και σ' αυτόν τον αγώνα πρέπει να είμαστε όλοι στην πρώτη γραμμή.